

N:o 78.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Maj 1868.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse angående regleringen af ut-
gifterna under Riks-statens Sjunde Hufvudtitel.*

(Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 31, 80 och 89
samt Memorial N:is 44, 93 och 97.)

S. A. K.

Å Riks-statens Sjunde Hufvudtitel, som omfattar anslagen för *Finans-
departementet*, hafva dels i följd af Eders Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner,
dels med anledning af framställningar inom Riksdagen förekommit de för-
ändringar, som Riksdagen nu får i underdånighet anmäla, i den ordning an-
slagen i Riks-staten finnas upptagna.

Stats-kontoret med kronomagasinerna samt vägstaterna i Falun och Avesta.

1:o. Med anledning deraf att *kronoinspektorsbefattningen i Avesta* nu-
mera, på grund af Kongl. brefvet den 11 Februari 1859, blifvit vid inne-
hafvarens bortgång indragen, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att den för
berörda befattning under anslaget till Stats-kontoret med kronomagasinerna
samt vägstaterna i Falun och Avesta uppförda aflöning, 750 R:dr, måtte
från nämnda anslag uteslutas och anslaget benämning förändras till: "Stats-
kontoret med kronomagasinerna samt vägstaten i Falun."

Denna nådiga framställning har Riksdagen bifallit.

Bih. till Riksd. Prot. 1868. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 8 Häft.

Öfver-intendents-embetet.

2:o. I sammanhang med anvisande under Riks-statens Åttonde Hufvudtitel af erforderliga anslag för de i *National-museum* förvarade konst-samlingars vård och underhåll har Riksdagen, på sätt Eders Kongl. Maj:t behagat föreslå, från Sjunde Hufvudtitelns anslag till *Öfver-intendents-embetet* utslutit de deri nu ingående belopp dels till aflöning för intendenten och tvänne vaktmästare vid nämnda samlingar 2,900 R:dr och dels till samlingarnas underhåll 1,500 R:dr, eller tillsammans 4,400 R:dr, hvarigenom Öfver-intendents-embetets anslag blifvit nedsatt till 25,400 R:dr.

Postverket.

3:o. Sedan vid den år 1865 förrättade Statsrevision fråga blifvit väckt derom, att Postverkets utgiftsstat, hvilka hittills pröfvats och faststälts af Eders Kongl. Maj:t allena, borde framläggas till pröfning jemväl af Riksdagen, och Rikets Ständer, med gillande af den utaf Revisorerne uttalade åsigt, uti underdänig skrifvelse af den 19 Juni 1866 anhållit, att förslag till utgiftsstat för nämnda embetsverk måtte i sammanhang med den öfriga statsregleringen till Riksdagen afgifvas för att underkastas behörig pröfning och fastställelse, så har Eders Kongl. Maj:t, som, efter granskning af ett utaf General-poststyrelsen afgifvet förslag till utgiftsstat för Postverket, med några jemkningar fastställt detsamma att gälla för år 1868, den 31 sistlidne Januari till Riksdagen aflåtit nådig Proposition rörande Postverkets utgiftsstat för efterföljande år.

Omförmälda, under innevarande år för Postverket gällande utgiftsstat, hvilka finnas den nådiga Propositionen bifogade, sluta på följande summor, nemligen:

Aflöningsstaten	R:dr	609,950: —
Indragningsstaten	"	19,609: 50.
Pensionsstaten	"	18,600: —
Omkostnadsstaten	"	1,556,500: —
Afkortningar, restitutioner m. m.	"	11,590: 50.
	Summa R:dr	2,216,250: —

Uti dessa stat har Eders Kongl. Maj:t ansett följande förändringar för år 1869 böra vidtagas, nemligen:

att det i omkostnadsstaten förekommande anslaget till beklädnad för postiljoner, hvilket i 1868 års stat, i anseende dertill att under samma år endast den så kallade mindre beklädnaden behöfde utgå, upptoges till allenast 12,000 R:dr, förhöjdes för år 1869, då den större beklädnaden komme att utgå, till 20,000 R:dr;

att de likaledes på omkostnadsstaten särskildt uppförda anslagen för nya åkdons inköp samt för åkdonens reparation och underhåll med oförändradt belopp, 45,000 R:dr, sammansloges till ett enda, under benämning: för poståkdons anskaffande och underhåll;

att till oförutsedda utgifter, såsom större reparationer å posthus och ångfartyg, större uppköp af postvagnar, utvidgning af postförbindelser, provisoriska förändringar i aflönings- och omkostnadsstaterna m. m., under nämnda titel uppfördes ett särskildt anslag till belopp af 75,000 R:dr; samt

att för vinnande af jemn slutsumma å poststaten i sin helhet anslaget till restitutioner och afkortningar m. m. upptoges med ett något förhöjdt belopp af 12,340 R:dr 50 öre.

Och har Eders Kongl. Maj:t alltså föreslagit, att ofvanberörda, för innevarande år fastställda stater måtte blifva gällande äfven efter ingången af år 1869 med nyssnämnda ändringar och tillägg, efter iakttagande hvaraf ifrågavarande staters hufvudsummor skulle komma att blifva:

Aflöningsstaten	R:dr 609,950: —
Indragningsstaten	„ 19,609: 50.
Pensionsstaten	„ 18,600: —
Omkostnadsstaten	„ 1,564,500: —
Oförutsedda utgifter	„ 75,000: —
Afkortningar och restitutioner m. m.	„ 12,340: 50.
	<hr/>
	Summa R:dr 2,300,000: —

Då vidare inträffande behof af förändring i Postverkets utgiftsstaten hädanefter måste för hvarje fall pröfvas nära ett helt år innan förändringen kunde komma att tillämpas, men ett sådant förhållande i fråga om en rörelse, hvilken, för att kunna rätta sig efter allmänhetens vexlande behof, måste vara underkastad så täta och skyndsamt inträdande förändringar som Postverkets, skulle medföra högst betydliga olägenheter, derest icke medgäfves såväl något större dispositionsfrihet i afseende på vissa af de å staterna uppförda anslag, som ock rättighet till vidtagande af sådana provisoriska anordningar, som kunde påkallas af omständigheterna, har Eders Kongl. Maj:t derjemte föreslagit, det Riksdagen måtte förklara, dels i fråga om samtliga anslagen på omkostnadsstaten, med undantag allenast för dem till kontorshyra och expenser samt till hyresersättning åt en vaktmästare, att

hinder ej möter för att hvad å en titel besparas må, liksom möjligen uppkommande öfverskott å de beräknade inkomsterna, kunna för bestridande af utgifterna på en annan titel användas; dels ock att, när i anseende till förändrade förhållanden det befinnes nödigt att inrätta nya postanstalter eller öka eller förändra personalen vid ett eller annat af förut varande postkontor, arfvoden, uppgående till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas å stat uppförda, må under tiden, till dess förändringen efter Riksdagens pröfning hinner i staten införas, af postmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnanden att dylika nya tjänster bestrida.

I sammanhang med detta ärende har Riksdagen förehaft nästlidet år församlade Revisorers uti berättelsen rörande Postverket gjorda erinringar dels derom, att, för vinnande af en väl behöflig minskning i Postverkets betydliga utgifter, åtskilliga postkontor i betraktande af göromålens omfattning synts Revisorerne skäligen kunna förändras till postexpeditioner, likasom en del postexpeditioner till poststationer, dels att den uppbördsprocent af 10 procent, som blifvit vederbörande postförvaltare tillerkänd för bestyret med resandes och paketers befordrande med postdiligenserna, synts väl hög, särdeles som å många ställen postförvaltarnes inkomster i öfrigt uppgingo till ganska betydliga belopp; — hvarjemte Riksdagen äfven tagit i öfvervägande samma Revisorers uti berättelsen angående Telegrafverket gjorda hemställan, huruvida icke tidpunkten vore inne för åstadkommande af en utredning utaf fördelarne och olägenheterna af Post- och Telegrafverkens förening under en gemensam styrelse.

Af högstberörda nådiga Proposition inhemtas, bland annat, att för ett betydligt antal af postkontors-personalen utgöra de med tjänsten förenade sportler den väsendtligaste delen af deras löningsinkomster, men att förslag blifvit väckt om indragning af de flesta bland dessa sportler. En sådan förändring i sättet för aflönningen har äfven Riksdagen ansett vara i flera afseenden önskelig och behöflig. Det i sednare tider ofta och allmänt uttalade yrkandet på sportel-aflöningsens upphäfvande lärer nemligen icke kunna fränkännas berättigande, så till vida som dermed afses upphörande af särskild ersättning för sådant biträde, som i tjänsteväg kan och bör lemnas allmänheten. För genomförande af en dylik förändring i sättet för postförvaltarnes aflönande erfordras emellertid väsendtligt förändrade föreskrifter rörande posttjänstgöringens bestridande, hvartill äfven, enligt hvad General-poststyrelsens med anledning af Statsrevisorernes nyssberörda anmärkningar afgifna underdåniga utlåtande gifver vid handen, underdånigt förslag blifvit uppgjort, hvilket under loppet af innevarande år kommer att Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning underställas. Vid detta förhållande och då så genomgripande och på aflöningsbeloppen väsendtligen inverkan förändringar i afseende å Postverket äro föreslagna att inom kort vidtagas, har Riksdagen funnit be-

tänkligt att för närvarande antaga det nu afgifna förslaget såsom en normalstat, enär, enligt Riksdagens åsigt, både sportelväsendets afskaffande och de förändrade föreskrifter i afseende å tienstgöringen, som kunna varda meddelade, böra vid normalstatens utarbetande tagas i betraktande. Härtill kommer att, hvad angår Statsrevisorernes ofvannämnda hemställan rörande Post- och Telegrafverkens förening — hvilken åtgärd Telegrafstyrelsen på anförda skäl afstyrkt — General-poststyrelsen uti sitt underdåniga utlåtande i ämnet vidrört flera och, enligt Riksdagens åsigt, talande skäl till stöd för en sådan förening, hvarjemte Styrelsen, som, för att kunna hemta någon ledning för bedömandet af denna fråga utaf erfarenheten i andra länder, begärt upplysningar i ämnet af vederbörande embetsmyndigheter i de länder, der förvaltningen af telegrafinrättningen är förenad med postverket, vid ofvannämnda underdåniga utlåtande bifogat de yttranden, som med anledning häraf blifvit afgifna dels af Norska Regeringens Marin- och Post-departement, dels af generalpostdirektören i Danmark, och dels slutligen af Preussiska Generalpostamtet, hvilka yttranden synas Riksdagen innebära kraftiga skäl för understödjande af Revisorernes ofvanberörda framställning om åstadkommande af utredning i afseende å fördelarne och olägenheterna af Post- och Telegrafverkens i Sverige förening under en gemensam styrelse, och en dylik utredning torde lämpligen böra åstadkommas, innan det nya förslag till normalstat för Postverket, Riksdagen här ofvan ifrågasatt, kan komma att utarbetas, på det att, om föreningen utaf de båda verken befinnes vara fördelaktig, ett organisationsförslag i detta syfte må framläggas i sammanhang med nyssomförmälda normalstat, hvilken i detta fall följaktligen äfven borde afse Telegrafverket.

Ehuru Riksdagen, i öfverensstämmelse med hvad ofvan blifvit yttradt, ansett, att det af Eders Kongl. Maj:t nu framlagda förslag till Postverkets utgiftsstat bör endast för år 1869 fastställas, och vid sådant förhållande funnit några förändringar uti de föreslagna aflöningsstaterna nu icke böra ifrågakomma, har Riksdagen likväl velat här omförmåla de erinringar, hvar till nuvarande stat synts Riksdagen gifva anledning, för att vid normalstatens utarbetande komma i betraktande.

Hvad sålunda först angår aflöningsstaten för General-poststyrelsen och dess kansli, har densamma från år 1862, eller året innan den nuvarande organisationen af Styrelsen vidtogs, till år 1868 ökats från 24,350 R:dr till 44,300 R:dr eller med 19,550 R:dr. Denna ansenliga tillökning, om än till en del föranledd af Postverkets utvidgning och deraf uppkomna ökade göromål, har emellertid framkallat tvekan, huruvida icke genom en förenklad organisation betydliga besparingar möjligen kunna ernås. Särskildt synes den kostsamma anordningen med tvänne departementschefer, ställde emellan den allena beslutande generaldirektören, å ena sidan, samt cheferne för

kansliet och de särskilda kontoren, å den andra, icke vara af beskaffenhet att hvarken lemna större garantier för tillförlitlighet och grundlighet vid ärendenas utredning eller befordra snabbhet i deras behandling.

De jemförelsevis ganska stora belopp, som, jemte det till 5,000 R:dr upptagna anslaget till gratifikationer åt extra ordinarie tjänstemän och betjente, uti staten för år 1869 föreslagits till arfvoden för extra biträden, nemligen inom kansliet 3,000 R:dr, i kammarkontoret 2,000 R:dr och i revisionskontoret 2,500 R:dr, eller tillsammans 12,500 R:dr, hafva gifvit Riksdagen anledning ifrågasätta, huruvida icke, om dylika arfvoden befinnas lämpligare än fasta löner, en inskränkning i det stora antalet af ordinarie tjänstemän kunde ega rum. —

Enär det alltid måste betraktas såsom en stor olägenhet att hafva anställda svagt aflönade tjänstemän med liten eller ingen utsigt till vidare befordran, har det vidare förefallit Riksdagen lämpligare, om, i stället för de vid åtskilliga postkontor i landsorten föreslagna löner för kontorsskrifvare, uppfördes anslag för tillfälliga skrifvarebiträden.

Vid nu förestående omorganisation af Postverket bör äfven tagas i betraktande den vid flera statsrevisioner och riksdagar uttalade grundsats, att Statens samtliga egendomar och intrader böra ställas under en gemensam finansförvaltning, och att af samtliga fonder och medel bör bildas en gemensam kassa, för att derifrån fördela åt de myndigheter, som hafva medlens användning till åliggande, hvad en hvar af dem tillkommer. Om rättigheten af denna grundsats icke kan underkännas och det i öfrigt är af vigt, att, för åstadkommande af enkelhet och reda i statsmedelsförvaltningen, likartade bestyr anförtros åt ett och samma hufvudsakligast med afseende derå bildadt embetsverk, torde giltiga skäl förefinnas för såväl öfverflyttning till Riksgälds-kontoret af de sedan äldre tid inom Postverket reserverade medel, bestående af obligationer till nominelt värde af 380,950 R:dr, ungefärligen motsvarande det belopp, hvartill assurancesfonden för ersättande af förkomna rekommenderade penningebref blifvit bestämd genom Kongl. brefvet den 21 April 1865, som äfven skyndsamt öfverlemnade till Statskontoret af framdeles blifvande öfverskott af postmedlen. Såsom en följd af denna anordning torde böra iakttagas, att Riksgälds-kontoret åläggas utbetala de ersättningsbelopp, som Postverket för förlorade rekommenderade bref kan komma att vidkännas utöfver inflytande assurancesavgifter; hvarjemte det otvifvelaktigt vore ledande till reda och enkelhet, om Postverkets pensions- och indragningsstater blefve till Nionde Hufvudtiteln öfverflyttade.

Beträffande Revisorernes erinran derom, att åtskilliga postkontor kunde förändras till expeditioner, likasom en del postexpeditioner till poststationer, torde sådana förändringar, derest skäl dertill förefinnas, lämpligen böra intagas uti förslaget till normalstat. Den postförvaltarne å afgiften för resan-

des och paketers befordrande med postdiligenserna för närvarande tillerkända uppbördsprovision, hvarvid Revisorerna, på sätt ofvan blifvit anfördt, gjort anmärkning, har General-poststyrelsen ansett böra bibehållas. Men då i Riksdagens tanke alldeles samma skäl, som blifvit anförda mot sportelväsendet i allmänhet, äfven tala för bortskaffande af dessa sportler, torde ifrågasvarande uppbördsprovision böra vid en blifvande reglering upphöra.

Hvad slutligen angår de ofvan omförmälda ändringar och tillägg uti 1868 års stat, hvilka Eders Kongl. Maj:t ansett böra iakttagas, för att densamma må kunna blifva gällande äfven för år 1869, har Riksdagen dervid ej haft annat att erinra, än att det särskilda anslag af 75,000 R:dr, som Eders Kongl. Maj:t föreslagit att uppföras under titel "oförutsedda utgifter", såsom större reparationer å posthus och ångfartyg m. m., enligt Riksdagens på inhemtade upplysningar grundade åsigt, kan utan olägenhet nedsättas till ett belopp af 25,000 R:dr.

Med iakttagande af nyssnämnda ändringar och tillägg komma hufvudsummorna uti Postverkets stat för år 1869 att blifva:

Aflöningsstaten	R:dr	609,950: —
Indragningsstaten	"	19,609: 50.
Pensionsstaten	"	18,600: —
Omkostnadsstaten	"	1,564,500: --
Oförutsedda utgifter	"	25,000: —
Afkortningar och restitutioner m. m.	"	12,340: 50.
		eller tillsammans R:dr 2,250,000: —

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, äro de under innevarande år för Postverket gällande utgiftsstaten af Riksdagen godkända att blifva gällande äfven för år 1869 med iakttagande af följande ändringar och tillägg, nemligen:

att det i omkostnadsstaten förekommande anslaget till beklädnad för postiljoner förhöjes till 20,000 R:dr;

att de på samma stat särskildt uppförda anslagen för nya åkdons inköp samt för åkdonens reparation och underhåll sammanslås till ett enda under benämning: för poståkdons anskaffande och underhåll;

att till oförutsedda utgifter uppföres ett särskildt anslag till belopp af 25,000 R:dr; och

att för vinnande af jemn slutsumma å poststaten i sin helhet anslaget till restitutioner och afkortningar m. m. i staten upptages med ett till 12,340 R:dr 50 öre förhöjdt belopp;

Varande alltså Postverkets kontanta anslag upptaget till 2,250,000 R:dr, förslagsvis beräknadt, att af postmedlen direkte utgå. Och får, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställning Riksdagen

förklara, dels i fråga om samtliga anslagen på omkostnadsstaten, med undantag allenast för dem till kontorshyra och expenser samt till hyresersättning åt en vaktmästare, att hinder ej möter för att hvad å en titel besparas må, liksom möjligen uppkommande öfverskott å de beräknade inkomsterna, kunna för bestridande af utgifterna på en annan titel användas; dels ock att, när i anseende till förändrade förhållanden det befinnes nödigt att inrätta nya postanstalter eller öka eller förändra personalen vid ett eller annat af förut varande postkontor, arfvoden, uppgående till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas å stat uppförda, må under tiden, till dess förändringen efter Riksdagens pröfning hinner i staten införas, af postmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnande att dylika nya tjänster bestrida;

Anhållande i sammanhang härmed Riksdagen i underdånighet,

att Eders Kongl. Maj:t, efter föregången utredning af fördelar och olägenheter af Post- och Telegrafverkens förening under en gemensam styrelse och i sammanhang med pröfning och fastställelse af ifrågasatt ny poststadga, tacktes för Riksdagen framlägga förslag till normalstat för Postverket, hvilken stat, för den händelse en sammanslagning af de båda institutionerna befinnes fördelaktig, äfven bör omfatta Telegrafverket;

att vid utarbetande af nämnda normalstat måtte tagas i betraktande ej mindre lämpligheten af sportelaföning än äfven de förenklingar i organisationen och de besparingar i administrationskostnaden, som med tillbörligt afseende å förvaltningens obehindrade och tidsenliga verksamhet skäligen kunna ifrågakomma;

att, intilldess en sådan normalstat kan varda slutligen fastställd, embeten och tjänster vid ifrågavarande embetsverk måtte endast på förordnande och tills vidare tillsättas.

I fråga om Postverkets från äldre tid reserverade fond af räntebärande obligationer till ett nominelt värde af 380,950 R:dr har Riksdagen för sin del beslutat, att denna fond skall öfverlemnas till Riksgälds-kontoret och ingå uti detta verks allmänna rörelse, men bokföras uti särskildt konto under namn af postassuransfonden, samt att, derest någon gång förluster, för hvilka Postverket iklädt sig ansvarighet, skulle uppgå till större summa, än att de ditills under året till Postverket influtna assurancesafgifter lemna tillgång till dess godtgörande, Postverket genast bör derom till Eders Kongl. Maj:t göra underdånig anmälan och Riksgälds-kontoret må åligga ofördröjligen utbetala de belopp, Eders Kongl. Maj:t med anledning af en sådan anmälan i nåder finner för godt att åt Postverket anvisa och hvilka böra å postassuransfondens konto bokföras; hvaremot Postverket skall vara förbundet att, i den mån öfverskott å inflytande assurancesmedel, efter uppgjorda bokslut, derfor lemna tillgång, till Riksgälds-kontoret återgålda hvad sålunda blifvit utbetaladt.

Och

Och får slutligen Riksdagen i underdånighet anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i nåder anbefalla General-poststyrelsen att så fort ske kan till Statskontoret öfverlemna å postmedlen uppkommande besparingar och öfverskott, så att någon särskild fond utöfver nödig kassa-behållning icke må i Postverket förefinnas eller för dess räkning förräntas; äfvensom att Eders Kongl. Maj:t vid aflåtande till nästa Riksdag af nådig Proposition om Statsverkets tillstånd och behof täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida icke, sedan grunderna för posttjenstemännens pensionering blifvit af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen fastställda, Postverkets pensions- och indragningsstater böra till Riks-statens Nionde Hufvudtitel öfverflyttas, så att nämnda verk för framtiden från utbetalning af dylika medel befrias.

4:o. Enär, jemlikt Kammar-kollegii utslag den 6 Mars 1866, hela det i nu gällande Riks-stat under *anslaget till Postverket* uppförda indelta spanmåls belopp, 37 kubikfot 8 kannor, äfvensom i samma anslag ingående räntor till belopp af 330 R:dr 50 öre, numera, i följd af flera posthemmans befriande från postföringskyldighet, inginge till Statsverket, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att samma belopp jemte det å tiondespanmålen utsatta förslagsvärde måtte från ifrågavarande anslag uteslutas.

Denna nådiga framställning har Riksdagen bifallit.

Postdiligensernas fortskaffande på sådant sätt, att de skjutsskyldige ej dermed betungas.

5:o. Då nuvarande reservationsanslag, 70,000 R:dr, till *postdiligensernas fortskaffande på sådant sätt, att de skjutsskyldige ej dermed betungas*, funnits vara för år 1869 obehöfligt, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit samma anslags uteslutande ur Riks-staten för år 1869.

Jemväl denna nådiga framställning har vunnit Riksdagens bifall.

Tullverket.

6:o. Vid den år 1865 verkställda revision af Statsverkets med flera allmänna fonders förvaltning väcktes fråga derom, att Tullverkets utgifts-stater, hvilka dittills pröfvats och fastställts af Eders Kongl. Maj:t allena, dädanefter bordé framläggas till pröfning jemväl af Riksdagen, och uti underdånig skrifvelse den 19 Juni 1866 anhöllo Rikets Ständer, att förslag till utgifts-stater för Tullverket måtte i sammanhang med den öfriga stats-

regleringen till Riksdagen afgifvas för att underkastas behörig pröfning och fastställelse. I anledning häraf har, efter det General-tullstyrelsen, uti underdånig skrifvelse den 2 nästlidne December, jemte ingifvande af förslag till Tullverkets utgiftsstaten för 1868, att af Eders Kongl. Maj:t definitivt pröfvas, tillika öfverlemnade förslag till sådana staten för år 1869, att efter föregången nådig granskning framläggas för Riksdagen, Eders Kongl. Maj:t, som den 24 sistlidne Januari med några jemkningar fastställt förstnämnda förslag, att under nu innevarande år lända till efter rättelse, beträffande Tullverkets utgiftsstaten för påföljande år, i enlighet med Rikets Ständers ofvan omförmälda anhållan, den 31 i samma månad afgifvit nådig Proposition.

Af General-tullstyrelsens nyssberörda underdåniga skrifvelse inhemtas, bland annat, att Tullverkets embets- och tjenstemän hittills i allmänhet uppburit sin aflöning under två särskilda hufvudrubriker, nemligen dels såsom lön eller arfvode och dels såsom tjenstgöringspenningar eller uppbördsprovision; att detta löneinkomsternas särskiljande hufvudsakligen blifvit vidtaget för att begränsa de för verkets embets- och tjenstemän medgifna pensionsförmåner inom billiga och lämpliga ansedda belopp; men att härutinnan enligt Styrelsens åsigt först och främst den förändring borde göras, att, då pensionsrätt beräknades såväl efter arfvode som efter lön, och för de till pension berättigade tjenstemännen icke heller i öfrigt den ena af dessa benämningar medförde något företräde framför den andra, den särskilda benämningen arfvode borde upphöra, och de slags arfvoden, med hvilka pensionsrätt vore förenad, upptagas såsom lön, men de åter, som icke berättigade till sådan förmån, uppföras såsom tjenstgöringspenningar, hvarjemte Styrelsen, på anförda skäl tillstyrkt borttagandet af det sedan en längre tid tillbaka följda och småningom alltmer utsträckta aflöningssättet genom s. k. uppbördsprovision samt införande af sådant fast aflöningssätt, som i allmänhet egde rum för Statens öfrige tjenare.

Sedan General-tullstyrelsen, i fråga om den vid Styrelsen eller dess kansli och kontor anställda personal samt dess aflöning, föreslagit allenast några mindre väsentliga jemkningar i nu gällande bestämmelser, hade Tullstyrelsen vidare för samtliga Tullverkets embets- och tjenstemän samt betjente föreslagit lönen till vissa bestämda belopp.

För att ett sådant nytt aflöningssätt, derest det blefve af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen gilladt, skulle kunna vinna tillämpning på dem bland nuvarande tjensteinnehafvare, som sina befattningar eller den dem tillagda uppbördsprovision undfått utan föreläggande att åtnöjas med framdeles skeende annan löneroglering, erfordrades att äfven de derpå ingingo; och med afseende härpå samt då det icke borde få bero på tjensteman att först vid annalkandet af pensionsåldern öfvergå från den ena till den andra lönerogleringen, hade Styrelsen hemställt, att i sammanhang med normalstatens fastställande det måtte föreskrifvas, att den som icke före 1868 års utgång hos

General-tullstyrelsen anmält sig vilja på sagda stat ingå, sedermera skulle hafva förlorat all rättighet dertill och vara pliktig att för framtiden, så länge han förblefve vid då innehafvande tjenst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranledde.

Efter uppräknandet af de tjenstemän och betjente vid Tullverket, som för närvarande egde rättighet till s. k. ålderstillägg samt redogörelse för grunderna och föreskrifterna för dessa förmånens tillgodonjutande, hade General-tullstyrelsen, som ansett ålderstilläggs-aflöning i allmänhet böra äfven efter ingången af år 1869 bibehållas och i sådant afseende föreslagit några jemkningar af derom nu gällande bestämmelser, bland annat, att ålderstillägget för kammarskrifvarne vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilket hittills utgått med en förhöjd uppbördsprovision, måtte, derest Styrelsens hemställan om sådan provisions fullständiga afskaffande bifölles, i stället få utgå med dubbla beloppet af tjenstgöringspenningarne, beträffande förevarande ämne, vidare af uppgifna orsaker funnit mest lämpligt, om för lönetillägg en till passande rundt tal afjemnad summa blefve såsom förslagsanslag ställd till Styrelsens disposition, hvilket anslag borde omfatta ej allenast de löneförbättringar, hvilka hittills uttryckligen benämnts "ålderstillägg", utan äfven det till natur och ändamål lika slag af löneförbättring, hvilken utginge såsom tillökning i "tjenstgöringspenningar" till de kammarskrifvare vid General-tullstyrelsens kammar- och revisionskontor, som uppnått därför stadgad ålder; och hade Styrelsen slutligen, med afseende såväl å denna tillökning i ålderstilläggsutgiften, som å den, hvilken komme att föranledas deraf, att de kammarskrifvare vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilkas ålderstillägg nu utginge medelst förhöjd uppbördsprovision, skulle med år 1869 godtgöras därför med fixa belopp och således af dertill särskildt anslagna medel, och under antagande att sistnämnde tjenstemän allmänt ingå på den nya aflöningsstaten, hemställt, att då enligt 1868 års stat ålderstilläggsutgiften nämnda år uppginge till 88,230 R:dr, det till bestri-dande af berörda utgift för år 1869 ifrågakända förslagsanslag måtte bestämmas i jemnt tal till 98,000 R:dr.

Beträffande dernäst indragningsstaten ansåge sig Styrelsen böra hemställa, om ej enahanda förfarande som för ålderstilläggsstaten föreslagits, kunde äfven med indragningsstaten få ega rum, så att lämpligt, i enahanda ordning bestämdt förslagsanslag beviljades jemväl för den sednare, och sådant desto heldre, som Styrelsen i regeln icke kunde vara i tillfälle att, före ingången af ett nytt år, afgifva förslag till indragningsstat för det efterföljande, som i någon mån afveke från den, hvilken afsåge det föregående året; hvar-före ock General-tullstyrelsen för anslaget till 1869 års indragningsstat föreslagit samma belopp, som för 1868 beräknats, med tillägg endast af ordinarie lönerna för åtskillige tjenstemän och betjente i Stockholms skärgård och

vid stationen Hättan, i afseende å hvilka Styrelsen tillstyrkt, att deras befattningar skulle vid 1868 års slut ovilkorligen indragas.

Jemväl i fråga om pensionsstaterna dels för afskedade embets- och tjänstemän samt betjente vid Tullverket och dels för deras i fattigdom efterlemnade enkor och barn hade General-tullstyrelsen hemställt, att, i betraktande af de förändringar dessa staters slutsummor kunde under loppet af statsregleringsåret undergå, de belopp, som på grund af förhållandena under året näst före det, då staten fastställdes, kunde anses vara erforderliga, måtte i runda tal anvisas såsom förslagsanslag.

Hvad slutligen anginge omkostnadsstaten, så funnes derå för närvarande ett belopp af 175,000 R:dr, förslagsvis upptaget under titel "uppbördsprovision". Huru stort belopp, som för 1869 under denna titel behöfdes, berodde på nuvarande till uppbördsprovision berättigade, högre och lägre tulltjänstemäns benägenhet att öfvergå till den nya staten; och ehuru Styrelsen ville förmoda, att de temligen allmänt skulle finnas dertill villige, ansåge Styrelsen dock, att, under afvaktan på erfarenhetens vittnesbörd härutinnan, summan för år 1869 icke borde nedsättas till lägre belopp än 50,000 R:dr.

Det "till rese- och traktamentskostnader" å omkostnadsstaten nu förslagsvis anvisade belopp, 60,000 R:dr, ansåg Styrelsen kunna nedsättas till 44,000 R:dr, enär utgifterna under denna titel de tre sednaste åren i medeltal uppgått till omkring nämnda belopp; upplysande Styrelsen derjemte, att äfven öfriga i omkostnadsstaten förekommande anslag, som utgjorde rena förslagsanslag, nemligen anslag till arfvoden för handläggning af tullmål, till tullhusbyggnader och reparationer samt hushyror och tomtören, till ved, ljus och lyktors underhåll, till skrifmaterialier samt boktrycknings- och bokbindningskostnader, till postporto, till utbetalande af aftjenad begravningshjelp och begravningsgratialer och till diverse utgifter, blifvit i det af Styrelsen uppgjorda statsförslaget upptagna till de belopp, hvartill utgifterna från dessa anslag, enligt sednare årens erfarenhet, i verkligheten uppgått.

Vidare förekomme å omkostnadsstaten nu med nedannämnda belopp tre särskilda, till beloppet begränsade extra anslag, nemligen:

- a) fond till gratifikationen åt krono- och lots- samt kanalbetjente, som utmärka sig genom nitisk tillsyn och kontroll mot öfverträdelser af tullförfattningarne . . . . . R:dr 750: —
- b) extra medelsfonden . . . . . " 26,250: —
- c) hemliga utgiftsfonden . . . . . " 9,000: —

och ehuru ingendera af dessa poster på de sednare åren till fullo medtagits, vore likväl, enligt General-tullstyrelsens åsigt, desto mindre skäl för handen att dem för år 1869 nedsätta, som den aflägsnare tidpunkt, då dessa anslag komme att tagas i anspråk, möjligen kunde föranleda nu icke förutsedda utgifter.

Utom berörda anslagssummor hade varit anvisade och hittills i den ordinarie aflöningsstaten upptagna två anslagsposter å tillhopa 26,000 R:dr för att användas till provisorisk förstärkning af kustbevakningen i södra delen af rikets vestra kuster; men då, enligt Styrelsens förmenande, det vore olämpligt, att berörda anslag i en normalstat upptoges bland de ordinarie löneposterna samt anslaget vore af hufvudsakligen samma natur som "extra medelsfonden", hemställde Styrelsen, att det finge med denna sammanslås och derigenom blifva såsom ett förslagsanslag i inskräntare mening, nemligen sådant som ej finge till beloppet öfverskridas, uti omkostnadsstaten uppfördt, dervid summan af dessa båda anslag, nu uppgående till 52,250 R:dr, ansåges böra bestämmas i jemnt tiotusental till 50,000 R:dr.

I sammanhang härmed och enär dessutom åtskilliga andra till beloppen begränsade mindre extra anslag hittills haft sin plats uti aflöningsstaten, men följdriktigheten fordrade jemväl deras förflyttande till omkostnadsstaten, hade Styrelsen derstädes upptagit dem med de belopp, som för år 1869 ansetts behöfliga, nemligen:

a) anslaget till arfvoden åt extra biträden vid General-tullstyrelsens kansli och kontor	R:dr 4,500: —
b) dito till dito åt extra bevakningsbiträden vid hamnbevakningsinspektionen i Stockholm	" 5,000: —
c) dito, dito, dito i Göteborg	" 5,000: —

Den af Styrelsen för år 1869 föreslagna normalstat upptager följande summor:

Ordinarie aflöningsstaten	R:dr 1,362,015: —
Staten för ålderstillägg	" 98,000: —
Indragningsstaten	" 111,000: —
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente . .	" 159,000: —
Pensionsstaten för afidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, tillsammans	" 30,200: —
Omkostnadsstaten	" 250,500: —
	<hr/>
	Summa R:dr 2,010,715: —

Vid föredragning af detta ärende har Eders Kongl. Maj:t, lika med General-tullstyrelsen, ansett att det för en del af tullpersonalen hittills brukliga aflöningsätt medelst uppbördsprovision, eller en tjänstemännen tillagd viss andel af tulluppbörden, för framtiden borde utbytas emot deras aflönande medelst fasta, till siffran i Staten utsatta aflöningsbelopp, hvilka lämpligen kunde, på sätt General-tullstyrelsen föreslagit, fördelas i lön och tjänstgörings-

penningar så, att för hvarje tjänsteman uppfördes under förstnämnda titel så stor del af den honom bestådda aflöning, som han ansåges bära få, efter erhållet afsked, åtnjuta i pension, hvaremot återstoden upptoges under titeln tjänstgöringspenningar.

Vidkommande dernäst det af General-tullstyrelsen, med tillämpning af dessa grundsatser, upprättade förslag till Tullverkets aflöningsstat för 1869 och dervid först den af Styrelsen för General-tulldirektören, i öfverensstämmelse med hittills gällande förhållande, föreslagna aflöning af 9,000 R:dr i lön och 2,000 R:dr i tjänstgöringspenningar, eller tillsammans 11,000 R:dr, så har Eders Kongl. Maj:t ansett, att denna aflöning efter nuvarande innehafvarens tjänstetid, under hvilken någon minskning af de med embetet vid dess tillträdande förenade förmåner icke kunde ifrågakomma, borde nedsättas till 8,000 R:dr i lön och 1,000 R:dr i tjänstgöringspenningar, eller tillhoppa 9,000 R:dr, så att densamma ej öfverstege den för presidenter i rikets kollegier bestådda aflöning och bragtes i närmare öfverensstämmelse med de aflöningar, som utgå till öfrige generaldirektörer, samt att följaktligen dessa sistnämnda belopp borde i normalstaten uppföras; kommande General-tulldirektören Bennich att, så länge han innehade detta embete, på Tullverkets indragningsstat uppbära skillnaden mellan sin nuvarande aflöning och den i normalstaten upptagna.

Enär Eders Kongl. Maj:t för närvarande icke funnit sig kunna godkänna de af General-tullstyrelsen föreslagna förändringar i bevakningsanordningarne vid inloppen till Stockholm, Nyköping, Norrköping, Söderköping, Uddevalla och Kongelf äfvensom i viss mån till Göteborg, i följd hvaraf, bland annat, åskillige tjänstemän och betjente i Stockholms skärgård och vid stationen Hättan i Marstrands tullkammaredistrikt skolat med ordinarie löner till belopp af 13,750 R:dr redan vid 1868 års utgång öfverföras på indragningsstat, har Eders Kongl. Maj:t ansett, att de i 1868 års stat rörande bevakningspersonalen å ifrågavarande orter förekommande bestämmelser bära i Tullverkets aflöningsstat oförändrade bibehållas.

Med undantag af dels nu omförmälda punkter, dels väckta förslag om sådan förändring i aflöningen för åtskillige embets- och tjänstemän inom Tullverket, att lönerna skulle ökas men tjänstgöringspenningarne med motsvarande belopp nedsättas, hvilka förslag Eders Kongl. Maj:t ej funnit skäl godkänna, har General-tullstyrelsens förslag till 1869 års aflöningsstat i allt öfrigt blifvit af Eders Kongl. Maj:t gilladt, hvarjemte Eders Kongl. Maj:t äfven funnit skäligt godkänna Styrelsens förslag om att i sammanhang med normalstatens fastställande borde föreskrivas, att den tjänsteman, som icke före 1868 års utgång hos General-tullstyrelsen anmält sig vilja ingå på de beträffande hans innehafvande tjänst i berörda stat upptagna bestämmelser, skulle hafva förlorat all rättighet dertill och vara pligtig att för framtiden,

så länge han förblefve vid samma tjänst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranledde.

Hvad derefter anginge den tilläggsaflöning, som efter viss ålder i tjänsten nu utgår till kammarskrifvarne vid General-tullstyrelsens kammar- och revisionskontor, samt vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, äfvensom till öfver- och under-tullbetjente å en del orter, så har Eders Kongl. Maj:t, som ansett en sådan ålderstilläggsaflöning böra äfven för framtiden bibehållas, gillat de af General-tullstyrelsen i afseende derå föreslagna, i viss mån förändrade eller nya bestämmelser, hvaribland, utom andra, förekomma följande föreskrifter, nemligen dels att från och med 1869 det efter tio års tjänstgöring utfallande första ålderstillägget för de kustsergeanter, som vore till sådant tillägg berättigade, skulle fördelas med 200 R:dr på lönen och 100 R:dr på tjänstgöringspenningarne, dels att det såväl bemälda kustsergeanter, som vissa andra öfver- och under-tullbetjente efter sammanlagdt tjugu års tjänstgöring tillkommande andra ålderstillägget skulle med hela beloppet tillhöra tjänstgöringspenningarne, och dels att ålderstillägget för kammarskrifvarne vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilket nu utginge genom en till dubbla beloppet förhöjd uppborås-provision, skulle i stället från och med 1869 utgå medelst förhöjning till dubbla beloppet af deras tjänstgöringspenningar; och har Eders Kongl. Maj:t, som likaledes delat General-tullstyrelsens åsigt om lämpligheten af att utgifterna för samtliga de särskilda slagen af ålderstilläggsaflöning skulle bestridas medelst ett dertill i normalstaten anvisadt förslagsanslag, icke heller funnit anledning till anmärkning emot det belopp å berörda anslag för år 1869, som General-tullstyrelsen, på sätt här ofvan förmäles, föreslagit.

Beträffande indragnings- och pensionsstaterna har Eders Kongl. Maj:t ansett någon annan ändring af hvad General-tullstyrelsen i afseende å dessa stater hemställt, icke vara erforderlig, än att, i följd af Eders Kongl. Maj:ts beslut i fråga om general-tulldirektörens aflöning och om bevakningsanordningarna å åtskilliga inloppsorier, det af General-tullstyrelsen tillstyrkta belopp å förslagsanslaget till förstnämnda stat för år 1869, 111,000 R:dr, borde å ena sidan förhöjas med de 2,000 R:dr, som General-tulldirektören Bennich egde att årligen uppbära utöfver den för honom i aflöningsstaten upptagna aflöning, men deremot å andra sidan minskas med 13,750 R:dr eller summan af ordinarie lönerna för de i Stockholms skärgård och vid stationen Hättan anställda tulltjänstemän och betjente, hvilkas befattningar General-tullstyrelsen föreslagit till indragning, men Eders Kongl. Maj:t funnit böra i 1869 års aflöningsstat bibehållas; och syntes på grund häraf indragningsstatens anslagssumma kunna uppföras i jemnt hundratal med 99,300 R:dr.

I afseende slutligen å omkostnadsstaten har Eders Kongl. Maj:t godkänt General-tullstyrelsens åtgärd att å denna stat uppföra, jemte derstädes nu förekommande anslag, äfven de för närvarande i aflöningsstaten upptagna anslag till arfvoden dels för extra biträden vid General-tullstyrelsens kansli och kontor och dels för extra bevakningsbiträden vid hamnbevakningsinspektionerna i Stockholm och Göteborg, äfvensom att med den såkallade extra medelsfonden sammanslå de nu i aflöningsstaten förekommande tvänne anslagen till provisorisk förstärkning af kustbevakningen i södra delen af rikets vestra kuster, hvarjemte Eders Kongl. Maj:t i fråga om det belopp och den olika natur af förslagsanslag eller fast anslag, som lämpligen borde för hvar och en af omkostnadsstatens särskilda anslagsposter bestämmas, icke funnit skäl att afvika från hvad General-tullstyrelsen i sådant hänseende tillstyrkt.

Med iakttagande af hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda funnit i förevarande ämne ändamålsenligt hade på Eders Kongl. Maj:ts befallning den af General-tullstyrelsen förslagsvis upprättade 1869 års normalstat för Tullverket blifvit i erforderliga delar omarbetad; innefattande den sålunda omarbetade normalstaten följande hufvudsummor, nemligen:

Ordinarie aflöningsstaten	R:dr 1,362,115: —
dito dito ålderstillägg, förslagsanslag	” 98,000: —
Indragningsstaten, förslagsanslag	” 99,300: —
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och be- tjente, förslagsanslag	” 159,000: —
Pensionsstaterna för aflidne tjänstemäns och be- tjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, förslagsanslag, tillsammans	” 30,200: —
Omkostnadsstaten, deraf 176,250 R:dr äro för- slagsanslag	” 250,500: —
	<hr/>
	Summa R:dr 1,999,115: —

Och har Eders Kongl. Maj:t, med öfverlemnande af denna normalstat, föreslagit, att densamma må fastställas till efterrättelse från början af år 1869, äfvensom att, till förebyggande af möjliga olägenheter deraf att inträffande behof af förändringar i staten hädanefters måste för hvarje fall prövas nära ett helt år innan förändringen kan komma att tillämpas, Riksdagen ville förklara att, när inträffade förändringar i förhållandena påkallade inträttande af nya tullplatser eller förökande eller förändringar af personalen vid en eller annan förutvarande tullplats, arfvoden till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar funnes i stat uppförda, måtte under tiden, intilless förändringen efter Riksdagens pröfning hunne att i staten införas, få af tullmedlen utgå till de personer, som erhöle förordnanden att dylika nya tjänster bestrida.

Efter

Efter pröfning af förevarande nådiga Proposition har Riksdagen icke kunnat annat än instämma uti hvad som blifvit anfördt till stöd för borttagande af den hittills utgående s. k. uppbördsprovisionen samt godkänna den af General-tullstyrelsen föreslagna och af Eders Kongl. Maj:t gillade förändring i bestämmelserna rörande aflönings sättet för Tullverkets embets- och tjenstemän, hvarigenom uppbördsprovisionen komme att upphöra och aflöningsförmånerna i stället fördelas uti fasta löner och tjenstgöringspenningar.

För att ett sådant nytt aflönings sätt skall kunna vinna tillämpning fordras emellertid, att nuvarande tjensteinnehafvare äfven derpå ingå. General-tullstyrelsen har, enligt hvad i den nådiga Propositionen finnes anfördt, visserligen uttalat den förhoppning, att tullpersonalen skulle med få undantag finnas benägen att öfvergå på den nya staten. Men då för ett tillförlitligt bedömande, i hvad mån den föreslagna löneregleringen skall kunna genomföras, visshet i detta afseende torde vara erforderlig, har Riksdagen ansett, att tjenstemännen *först* borde höras, huruvida de vilja derpå ingå, och resultatet häraf föreläggas Riksdagen, *innan* löneregleringen varder slutligen fastställd. Med anledning häraf, och då ifrågakommen omarbetning af tullstadgan torde föranleda förenklingar i varubehandlingen och bevakningsåtgärderna samt alltså jemväl minskning i personalen, bör, enligt Riksdagens åsigt, den af Eders Kongl. Maj:t nu framlagda staten sålunda endast antagas för år 1869, då Riksdagen, efter tagen kännedom af nyssnämnda förhållanden, kommer i tillfälle att taga den viktiga och vidt omfattande lönereglerningsfrågan under förnyad ompröfning.

Enär flera tjänster inom Tullverket äro åtföljda af sportler, såsom lösen för vissa af General-tullstyrelsens resolutioner, auktionsprocent vid försäljning af konfiskerad och sjöskadad gods, afgift för uppmätning af fartyg m. fl., om hvilkas belopp uppgifter saknas i Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, synes en utredning äfven i detta afseende böra åvägabringas för att kunna afgöra, huruvida icke sportlerna böra till Statsverket ingå eller ock att motsvarande afdrag å de i den blifvande staten upptagna lönebeloppen må ega rum.

Då inom Riksdagen tvekan uppstått rörande lämpligheten af nuvarande styrelseorganisation med departementschefer, ställde emellan den allena beslutande General-direktören, å ena sidan, samt cheferne för kansliet och de särskilda kontoren, å den andra, har, med fästadt afseende dessutom å vigten deraf, att ifrågasatt omorganisation af de centrala embetsverken på allt sätt underlättas, Riksdagen funnit välbetänkt, om, derest ledighet skulle yppas bland departementscheferne och inom General-tullstyrelsens kansli-, kammar- och revisionskontor, dessa tjänster endast tillsvidare och på förordnande tillsättas.

Dessutom synes den omständigheten, att i den nu föreliggande aflöningsstaten de fasta lönerna i allmänhet blifvit förhöjda, böra föranleda föreskrift om skyldighet för dem, som komma att dessa förhöjda löner tillträda att underkasta sig de förändrade stadganden i afseende på tullstatens pensionering, som kunna varda meddelade.

Slutligen har Riksdagen, med afseende derå att flera mindre tullkamare förekomma, hvarest uppbörden på långt när ej motsvarar förvaltningskostnaderna, ansett att flera dylika förtullningsplatser möjligen kunna indragas, och har Riksdagens uppmärksamhet i sammanhang härmed fästats derå, att från utrikes orter till Gotland inkommande tullpligtiga varor få lossas och tullbehandlas uti icke mindre än åtta särskilda landthamnar, under det att dylik rättighet icke är medgifven vid någon annan landthamn i riket.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och efter öfvervägande af ett hos Riksdagen väckt förslag, att alla tulldistrikchefs-embeten måtte, i mån af inträffande ledigheter, indragas och deras löner Statsverket besparas, får, — jemte anmälan, att Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag till stat för Tullverket blifvit af Riksdagen godkänt att gälla för år 1869, och att i följd deraf det under Hufvudtiteln upptagna förslagsanslag, att af tullmedlen direkte utgå till Tullverket upptagits till 2,000,000 R.dr; — Riksdagen — under förklarande, att när inträffade förändringar i förhållandena påkalla inrättande af nya tullplatser eller förökande eller förändring af personalen vid en eller annan förutvarande tullplats, arfvoden till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas i stat uppförda, må under tiden, intill dess förändringen efter Riksdagens pröfning hinner att i staten införas, få af tullmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnande att dylika nya tjänster bestrida — i underdånighet anhålla

att, sedan de bland Tullverkets tjänstemän, som sina befattningar eller den dem tillagda uppbördsprovision undfått utan föreläggande att åtnöjas med framdeles skeende annan lönereglering, blifvit hörde, huruvida de på de i nästföljande punkt intagna vilkor vilja ingå på den af Riksdagen för år 1869 godkända stat, och sedan utredning skett, huruvida tjänstemännens vid Tullverket sportler må kunna till Statsverket indragas, Eders Kongl. Maj:t täcktes för nästa Riksdag åter framlägga förslag till normalstat för nämnda verk, med de förändringar deruti, som af nedanstående framställningar eller i öfrigt kunna föranledas;

att Eders Kongl. Maj:t måtte i nåder besluta, att, derest intill nästa riksdag ledighet skulle yppas bland departementscheferne, distrikcheferne eller inom General-tullstyrelsens kansli-, kammar- och revisionskontor, dessa tjänster må endast på förordnande och tillsvidare tillsättas;

att Eders Kongl. Maj:t täcktes förordna, att vid tillsättande af öfriga vid Tullverket ledigblifvande tjänstebefattningar tjänstemännen må tillförbindas underkasta sig den löne reglering, som genom antagande af en normalstat för detta verk framdeles kan varda af Riksdagen beslutad; samt

att Eders Kongl. Maj:t täcktes i nåder låta tillse, om och på hvilka orter indragning af smärre förtullningsplatser må kunna ega rum;

Och har, i afseende å aflöningsstatens tillämpning, Riksdagen beslutat,

att den tjänsteman, som icke före 1868 års utgång hos Generaltullstyrelsen anmält sig vilja ingå på de, beträffande hans innehafvande tjänst i 1869 års stat upptagna bestämmelser, och underkasta sig de nya eller förändrade stadganden, hvilka i fråga om rättighet till pension af Statens medel framdeles kunna varda i vederbörlig ordning till allmän efterrättelse meddelade, samt afsäga sig alla anspråk på sportelersättning, om nuvarande sportler skulle komma att upphöra, skall vara pliktig att för framtiden, så länge han förblifver vid samma tjänst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranleder;

att, derest de förändringar i aflöningsättet, som följa af tillämpningen utaf 1869 års stat, icke för framtiden vinna fastställelse, de tjänstemän, som förklarar sig vilja på berörda stat ingå, må, om de så önska och icke åtnöjas med de löneförmåner, som i den blifvande normalstaten bestämmas, vara berättigade att såväl för år 1869 som framgent åtnjuta de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranleder; samt

att godkännandet af 1869 års stat icke må anses medföra någon förändring i de vilkor i öfrigt, hvarunder tulltjänstemännen innehafva sina tjänster, eller minskning i rättigheten att dem förflytta vare sig till annan ort eller på pensionsstat, som Styrelsen nu tillkommer.

Jägeristaten.

7:o. På sätt Eders Kongl. Maj:t, uppå Statskontorets derom gjorda framställning, föreslagit, har Riksdagen medgifvit, att från anslaget till Jägeristaten afdrages dels en å anslagets kontanta del uppkommen behållning af 55 R:dr och dels i anslaget nu ingående indelta räntor med ett förslagsvärde af 496 R:dr, hvilka, på sätt vid beräkningen af ordinarie räntan anmärkts, numera blifvit till Statsverket indragna; och att deremot kontanta anslaget till skogsplanteringskassan ökas med ett belopp, motsvarande ej mindre omförmälda på anslaget till Jägeristaten uppkomna behållning 55 R:dr, än äfven 533 R:dr 10 öre, hvartill de kassan tillkommande ersättningar för

nyssberörda, till Statsverket indragna indelta räntor uppgå, eller, i jemnad summa, med tillsammans 588 R.dr.

Skogsplanteringskassan.

8:o. Uti en hos Riksdagen gjord framställning angående *vidtagande af åtgärder för åstadkommande af en förbättrad skogshushållning i Norrland* är bland annat anfördt, hurusom genom den på sednare åren tillökade skogs- och jägeribetjeningen i de norra länen, samt genom tillämpningen af Eders Kongl. Maj:ts nådiga Förordningar den 21 December 1865 och den 29 Juni 1866, angående utsyning och försäljning af skogsalster m. m. från Kronans skogar i berörda län, visserligen större reda, ordning och noggrannhet än tillförene kunnat åstadkommas vid vården och uppsigten öfver Eders Kongl. Maj:t och Kronan tillhöriga samt vid öfriga, under allmän tillsyn och förvaltning stående, skogar i dessa län, och ytterligare kunde väl något i detta afseende vinnas genom de föreskrifter, som beträffande dessa förhållanden blifvit meddelade i Eders Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 22 sistlidne November; men att ofvanberörda nådiga Förordningar icke hittills visat sig tillfyllestgörande för hushållningen med de allmänna skogarne i dessa orter, eller för skyddandet af Eders Kongl. Maj:ts och Kronans skogar mot åverkan, eller för beredande åt Staten af den inkomst, som af Kronans skogar skäpligen bör kunna förväntas, eller medfört de fördelar och den rättvisa åt de enskilde kronohemmans- och nybygges-åboarne sinsemellan, som dermed åsyftas, eller åstadkommit tillräckligt betryggande mot förlust af Eders Kongl. Maj:t och Kronan tillhörigt, i beslag taget åverkadt virke, vore af erfarenheten bekräftadt.

Hvad åter hushållningen med de enskilda eller skattehemmansskogarne beträffade, funnes för närvarande inga bestämmelser därför stadgade, hvarför desamma i allmänhet utan plan, beräkning eller omtänksamhet på det beklagligaste och för framtiden mest oroväckande sätt begagnades, synnerligen der afverkning af de yngre och spädare träden hejdlöst bedrefves.

Under dessa förhållanden syntes behöfligheten af särskilda lagstadganden, ej mindre till skydd mot åverkan af skog å Kronans marker, än mot tillvaratagande och undandöljande af Kronan tillhörigt virke, vare sig å dylika marker, i flottled och i timmermagasin, eller annorstädes der det påträffas, än ock, i vissa fall till inskränkande af den enskildes rätt för begagnandet af den skog, som tillhör hans hemman, ej kunna förnekas, hvarjemte förändrade bestämmelser voro af behovet påkallade:

beträffande sättet för afverkningsförslagens upprättande å samt försäljningen af virke från kronoparker och öfriga under Eders Kongl. Maj:ts och Kronans disposition stående kronomarker;

beträffande grunderna för områdes tilldelning och sättet för virkesutsyning åt kronohemmans- och nybyggesåboar, äfvensom frågan om arfvodeskostnadernas beräkning för berörda utstämplingar och sättet för deras erläggande; samt

beträffande sättet för förfarande med i flottled påträffadt, åverkadt, i beslag taget, Kronan tillhörigt virke, till dess försäljning deraf kunde ske.

Efter öfvervägande af hvad sålunda förekommit, får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t behagade utse en komité af lämpligt antal erfarne, sakkunnige och ojäfvige män med uppdrag till desse att, efter inhemtad noggrann kännedom om de Norrländska skogsförhållandena i allmänhet, samt om dem, hvilka angå Eders Kongl. Maj:ts och Kronans samt öfriga under allmän vård och uppsigt i de norra provinserna varande skogarne i synnerhet, och efter nogsamt öfvervägande af alla de omständigheter, rätts- och lokalförhållanden m. m., som på skogshushållningen och deraf beroende industriell verksamhet i dessa provinser kunna hafva inflytande, upprätta och om möjligt före nästa lagtima riksdag till Eders Kongl. Maj:t afgifva ej mindre underdånigt fullständigt utlåtande öfver dessa och dermed i omedelbart sammanhang stående frågor, än ock förslag såväl till lämpliga lagbestämmelser som till behöfliga författningsstadganden för åstadkommande af en förbättrad och efter tidsförhållandena samt på vetenskapliga grunder ordnad skogshushållning i de Norrländska provinserna, hufvudsakligast beträffande de under allmän vård stående, men ock i lämpliga fall vidkommande de enskildes dervarande skogar; börande särskildt utlåtande meddelas på hvad sätt, efter komiterades förmenande, Eders Kongl. Maj:t och Kronan må kunna beredas all den inkomst, som af dess ifrågavarande skogar skäligen må kunna förväntas.

Derjemte anhåller Riksdagen i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t, efter inhemtande af komiterades utlåtanden och förslag, behagade taga i nådigt öfvervägande, huruvida och på hvad sätt desamma kunna till någon Eders Kongl. Maj:ts åtgärd föranleda, för befrämjande af en ordnad och förbättrad skogshushållning i Norrland; och har Riksdagen till Eders Kongl. Maj:ts disposition ställt på extra stat ett förslagsanslag af 5,000 R:dr för bestridande af de kostnader, hvilka kunna komma att, med anledning af Riksdagens ifrågavarande underdåniga framställning, uppstå.

Byggnader och reparationer i Stockholm.

9:o. För bekostande af erforderliga reparationer å nationalmuseibygnaden samt för underhållande af dess tak har Eders Kongl. Maj:t äskat 2,600 R:dr, att tilläggas reservationsanslaget för byggnader och reparationer i Stockholm, hvilket i nu gällande Riks-stat är upptaget till 48,000 R:dr.

Denna nådiga framställning har Riksdagen bifallit, hvadan berörda reservationsanslag blifvit till 50,600 R:dr förhöjdt.

Tiondeprofvare.

10:o. Sedan Statskontoret i underdånighet anmält, att å anslaget till *tiondeprofvare*, i nu gällande Riks-stat upptaget till 570 kubikfot 1 kanna indelt spanmål med förslagsvärde 1,140 R:dr 20 öre, under flera år icke förekommit någon annan utgift än den ersättning till belopp af 5 tunnor eller efter nya måttet 31 kubikfot 5 kannor, som under benämning dammspann häradsskrifvarne i Kopparbergs län tillsvidare fått sig tillagd för besväret med in- och utmätning uti kronotiondebodarne af den spanmål, pastorerne i Särna och Elfdals socknar ega att in natura uppbära, hvarföre ock det öfriga beloppet af berörda spanmål, 538 kubikfot 6 kannor, blifvit vid beräkningen af den indelta tiondespanmålen derifrån uteslutet, har Eders Kongl. Maj:t, på sätt Statskontoret underdånigst hemställt, föreslagit, att hela ifrågavarande anslag måtte ur Riks-staten uteslutas, och deremot omförmälda, nu såsom ersättning till häradsskrifvarne i Kopparbergs län utgående spanmålsbelopp, 31 kubikfot 5 kannor, öfverflyttas till det jemväl under Sjunde Hufvudtiteln upptagna förslagsanslaget till "observations- och uppbördsprocenter"; och har Riksdagen till hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit lemnat bifall.

Kongl. Theatern.

11:o. Efter pröfning af åtskilliga inom Riksdagen gjorda framställningar om indragning eller nedsättning af det under Sjunde Hufvudtiteln för Kongl. Theatern anvisade ordinarie anslag å 75,000 R:dr, har Riksdagen funnit godt nedsätta samma anslag till 60,000 R:dr.

12:o. Beträffande *öfriga* till Sjunde Hufvudtiteln hörande ordinarie anslag, hvaruti någon förhöjning eller nedsättning icke blifvit ifrågasatt, äro

desamma i Riks-staten med oförändrade belopp uppförda, dock att till jemnande af Hufvudtitelns slutsumma förslagsanslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m., som för närvarande utgör 18,601 R:dr 51 öre, är bestämdt till ett belopp af 18,596 R:dr 41 öre; kommande sålunda Hufvudtitelns ordinarie anslag att uppgå till 6,359,200 R:dr, på sätt bilagde tabell Litt. A. närmare utvisar.

13:o. Sedan Kammar-kollegium uti underdånig skrifvelse af den 13 September nästlidet år, jemte meddelande af redogörelse för jordeboksarbetenas fortgång under den tid, som förflutit från det Kollegium afgifvit sin sednaste, den 2 November 1866 daterade berättelse, angående *Jordeboks-kontoret* och dess verksamhet, tillika anmält, att Kollegium, i öfverensstämmelse med sin i berörda berättelse uppgjorda beräkning, antagit, att granskningen af förvandlingsuträkningarne för hela riket skulle vara af Jordeboks-kontoret till slut bragt inom utgången af 1870, så framt det dertill nu anvisade årsanslag, 24,700 R:dr, fortfarande finge uppbäras; så har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att det för innevarande år till arfvoden åt Jordeboks-kontorets tjenstemän å Riksgälds-kontoret anvisade anslag, 24,700 R:dr, måtte jemväl för år 1869 få utgå; hvaremot inom Riksdagen framställningar blifvit gjorda derom, att berörda anslag icke vidare måtte beviljas.

Då, enligt hvad Kammar-kollegium meddelat, ränteförvandlingsuträkningarne för större delen af riket redan blifvit inom Jordeboks-kontoret granskade, torde äfven de återstående uträkningarne böra underkastas enahanda granskning. Denna skulle visserligen, enligt Kammar-kollegii år 1866 uppgjorda beräkning, icke vara bragt till slut förrän inom år 1870; men då Kollegium uti ofvanberörda, till Eders Kongl. Maj:t afgifna underdåniga utlåtande af den 13 September 1867, deruti med anledning af de utaf sednaste Riksdag uttalade betänkligheter mot lämpligheten af den plan, efter hvilken jordeboksarbetena bedrifvas, till bemötande upptagits de hufvudsakliga anmärkningar, som blifvit emot nämnda plan framställda, tillika anmält hvad enligt dess åsigt ännu kunde för ifrågavarande arbetes hastigare avslutande åtgöras, samt Eders Kongl. Maj:t till hvad Kollegium i sådant afseende föreslagit lemnat nådigt bifall, föreställer sig Riksdagen att, i följd af de till förenkling af arbetet samt detsammans fortskyndande ledande anordningar, som sålunda redan vidtagits och än vidare kunna komma att göras, granskningen af förvandlingsuträkningarne bör kunna avslutas något tidigare än hvad Kammar-kollegium förut beräknat, eller till 1869 års utgång, och Riksdagen har af sådan anledning för fullbordande under år 1869 af Jordeboks-kontorets arbeten med granskning af ränteförvandlingsuträkningarne på extra stat anvisat det af Eders Kongl. Maj:t för Jordeboks-kontoret äskade anslagsbelopp, 24,700 R:dr.

14:o. Beträffande kolonien *S:t Barthelemy* har Eders Kongl. Maj:t begärt, att det förslagsanslag af 25,000 R:dr, som för år 1868 finnes anvisadt att af Riksgälds-kontoret utbetalas såsom bidrag till bestridande af koloniens förvaltningskostnader, må jemväl för år 1869 varda på enahanda sätt anvisadt; och har, med bifall härtill, Riksdagen, såsom bidrag till kolonien *S:t Barthelemys* förvaltningskostnader för år 1869, anvisat på extra stat ett förslagsanslag af 25,000 R:dr.

15:o. Till uppförande af ett nytt landshöfdingeresidens i Carlstad, som i sin helhet komme att kosta 145,000 R:dr, har Eders Kongl. Maj:t äskat för år 1869 ett belopp, ungefärligen motsvarande hvad som beräknats åtgå för byggnadens grundläggning, eller 30,000 R:dr.

Med hänseende till hvad i denna fråga förekommit har Riksdagen till ett nytt länsresidens i Carlstad beviljat ett till högst 145,000 R:dr bestämdt belopp och deraf för år 1869 anvisat 30,000 R:dr att såsom extra anslag utgå.

16:o. Slutligen har Eders Kongl. Maj:t äskat, att till inköp af en tomt i Wisby för utvidgning af landshöfdingeresidenset derstädes måtte anvisas för år 1869 ett extra anslag å 14,000 Riksdaler; och har Riksdagen jemväl denna nådiga framställning bifallit.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 13 Maj 1868.

Tab. Litt. A.

Riks-statens Sjunde

Finans-departementet.

Departements-chefen			
Departementets expedition			
Kammar-kollegium			
Statskontoret med kronomagasinerna samt vågstaten i Falun:			
Penningar:			
Nuvarande beloppet		107,855: —	
<i>Afgår</i> : lön för indragna kronoinspektors-befattningen i Avesta.		750: —	107,105: —
Oindelt spanmål:			
Nuvarande anslag	Mätt.	Värde.	
<i>Tillkommer</i> : förhöjning i värdet till 2 R:dr 10 öre per kubikfot	113: 4.	226: 80.	
		11: 34.	
	S:gr 113: 4.		238: 14.
Stämpelpappers-omkostnader, <i>Förslagsanslag</i>			
Mynt- och kontrollverken:			
Löningar			18,700: —
Till Myntets drift och underhåll, <i>Reservationsanslag</i>			12,000: —
Omkostnader för kontrollverket, <i>Förslagsanslag</i>			
Kammarrätten			
Öfverintendents-embetet:			
Nuvarande beloppet			29,800: —
<i>Afgå</i> : Till Åttonde Hufvudtitelns anslag för Nationalmuseum omförde			4,400: —
Postverket, kontanta anslaget <i>förslagsvis</i> beräknadt att af postmedlen direkte utgå:			
Penningar:			
Nuvarande beloppet		2,000,000: —	
<i>Tillkommer</i> : förhöjning		250,000: —	2,250,000: —
Indelta räntor:			
Nuvarande anslag		364: 50.	
<i>Afgå</i> : till Statsverket indragna		330: 50.	34: —
			Transport

Hufvudtitel.

Peningar.		Indelta räntor, enligt markegång på förslag.		Spanmål.								Summa Riksmünt.		
				Indelt på förslag.				Oindelt.						
				Mått.		Värde å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Mått.		Värde förslagsvis å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.				
R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R:dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	
17,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17,000	—
38,200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38,200	—
117,450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	117,450	—
107,105	—	—	—	—	—	—	—	113	4	—	—	238	14	107,343 14
164,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	164,000
30,700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,700
3,450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,450
126,426	94	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	126,426 94
25,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25,400
2,250,000	—	34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,250,034
2,879,731	94	34	—	—	—	—	—	113	4	—	—	238	14	2,880,004 8

	Transport
Tullverket, <i>Förslagsanslag</i> , att af tullmedlen direkte utgå:	
Nuvarande beloppet	1,800,000: —
<i>Tillkommer</i> : förhöjning	200,000: —
Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>Förslagsanslag</i>	<u> </u>
Jägeristaten:	
Penningar:	
Nuvarande beloppet	173: 75.
<i>Afgå</i> : Till skogsplanteringskassan öfverflyttade indragna kontanta löner	55: —
	118: 75.
Indelta räntor:	
Nuvarande beloppet	1,211: 69.
<i>Afgå</i> : Till Statsverket indragna indelningar	496: —
	715: 69.
Skogsplanteringskassan. (Kontanta anslaget såsom ersättning för hemmansräntor och arrenden m. m. på förslag.)	
Penningar:	
Nuvarande beloppet	22,940: —
<i>Tillkommer</i> :	
Från Jägeristaten öfverflyttade indragna kon- tanta löner	55: —
Ersättning för åtskilliga uti 1868 års Riks-stat å anslaget till Jägeristaten uppförda indel- ningar, hvilka i följd af jägeri-tjenstemäns och betjentes afgång blifvit till Statsverket indragna	533: 10.
	S:gr 588: 10.
eller i jemnt tal	588: —
Indelta räntor såsom i 1868 års Riks-stat	900: —
Till belöningar för rofdjurs dödande, <i>Förslagsanslag</i>	<u>23,528: —</u>
Lyshållning m. fl. utgifter för Kronans publika hus i Stockholm, <i>För- slagsanslag</i>	<u> </u>
Byggnader och reparationer i Stockholm, <i>Reservationsanslag</i> .	
Nuvarande beloppet	48,000: —
<i>Tillkommer</i> för bekostande af erforderliga reparationer å National- museibygnaden samt för underhållande af dess tak	2,600: —
Byggnader och reparationer i landsorten, <i>Reservationsanslag</i>	<u> </u>
	Transport

Peningar.		Indelta rän- tor, enligt markegång på förslag.		Spanmål.								Summa Riksmünt.	
				Indelt på förslag.				Oindelt.					
				Mått.		Värde à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Mått.		Värde för- slagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.			
R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R:dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.
2,879,731	94	34	—	—	—	—	—	113	4	238	14	2,880,004	8
2,000,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,000,000	—
1,040,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,040,000	—
118	75	715	69	—	—	—	—	—	—	—	—	834	44
23,528	—	900	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24,428	—
50,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50,000	—
15,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15,500	—
50,600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50,600	—
70,300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	70,300	—
6,129,778	69	1,649	69	—	—	—	—	113	4	238	14	6,131,666	52

			Transport
<i>Städers friheter, Förslagsanslag.</i>			
Penningar såsom i 1868 års Riks-stat			23,721: 29.
Indelta räntor d:o d:o			21,324: 52.
Indelt spanmål:		Mätt. Värde.	
Nuvarande anslag	359: 5.	719: —	
<i>Tillkommer</i> förhöjning i värdet till 2 R:dr			
10 öre per kub.-fot		35: 95.	
	S:r 359: 5.		754: 95.
Oindelt spanmål:		Mätt. Värde.	
Nuvarande anslag	509: 6.	1,019: 20.	
<i>Tillkommer</i> förhöjning i värdet till 2 R:dr			
10 öre per kub.-fot		50: 96.	
	S:gr 509: 6.		1,070: 16.
<i>Transportkostnader för Statsverkets bergseffekter, Förslagsanslag . . . . .</i>			
Observations- och uppbördsprocenter m. m., <i>Förslagsanslag.</i>			15,000: —
Penningar såsom i 1868 års Riks-stat			
Indelt spanmål:		Mätt. Värde.	
Från förra anslaget till tiondeprofvarer om-			
förd	31: 5.	63: —	
<i>Tillkommer</i> förhöjning i värdet till 2 R:dr			
10 öre per kub.-fot		3: 15.	
	S:gr 31: 5.		66: 15.
<i>Mantalskrifningsprovision, Förslagsanslag . . . . .</i>			
<i>Restitutioner, Förslagsanslag . . . . .</i>			
<i>Uppköp af ved för Wisby s. k. kronokalkugn, Förslagsanslag . . . . .</i>			
<i>Rese- och traktamentspenningar, Förslagsanslag . . . . .</i>			
<i>Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., Förslagsanslag.</i>			
Nuvarande beloppet			18,601: 51.
<i>Afgår</i> för jemnande af Hufvudtitelns slutsumma			5: 10.
<i>Extra utgifter, Reservationsanslag . . . . .</i>			
<i>Kongl. Theatern.</i>			
Nuvarande beloppet			75,000: —
<i>Afgår</i> : Nedsättning i anslaget			15,000: —
			<u>Summa</u>

Penningar.		Indelta räntor, enligt markegång på förslag.		Spanmål.								Summa. Riksmünt.	
				Indelt på förslag.				Oindelt.					
				Mått.		Värde å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Mått.		Värde förslagsvis å 2 R:dr 10 öre kubikfoten.			
R.dr.	ö.	R.dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R.dr.	ö.	Kub.-fot.	k.	R.dr.	ö.	R.dr.	ö.
6,129,778	69	1,649	69	—	—	—	—	113	4	238	14	6,131,666	52
23,721	29	21,324	52	359	5	754	95	509	6	1,070	16	46,870	92
3,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,000	—
15,000	—	—	—	31	5	66	15	—	—	—	—	15,066	15
19,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19,500	—
15,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15,000	—
1,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,500	—
1,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,500	—
18,596	41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18,596	41
46,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,500	—
60,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60,000	—
6,334,096	39	22,974	21	391	—	821	10	623	—	1,308	30	6,359,200	—

Tab. Litt. B.

Extra Statsreglerings-anslag under Sjunde Hufvudtiteln.

	Riksmünt.	
	R.dr.	ö.
<i>Kammar-kollegium:</i>		
För fullbordande under år 1869 af Jordeboks-kontorets arbeten med granskning af ränteförvandlings-uträkningarne	24,700	—
<i>Byggnader m. m.:</i>		
För uppförande af ett nytt landshöfdingeresidens i Carlstad . . . . . 30,000: —		
Till inköp af en tomt i Wisby för utvidgning af landshöfdingeresidenset derstädes . . . . 14,000: —	44,000	—
<i>Diverse anslag:</i>		
Bidrag till kolonien S:t Barthelemys förvaltnings-kostnader, <i>Förslagsanslag</i> . . . . . 25,000: —		
Till bestridande af kostnader för utarbetande af förslag till befrämjande af en ordnad och förbättrad skogshushållning i Norrland, <i>Förslagsanslag</i> . . . . . 5,000: —	30,000	—
Summa	98,700	—